

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název práce: Identita a volný čas vietnamských dětí

Jméno autorky: Bc. Karolína Míková

Vedoucí práce: Mgr. Radek Vorlíček, Ph.D.

Oponent práce: Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.

Autorka zvolila pro svou diplomovou práci zajímavé, aktuální, teoreticky i metodologicky nosné téma. Předložená práce je teoreticko-empirické povahy. Práce je strukturována do úvodu, čtyř kapitol, závěru, doplněná o seznam zdrojů odborné literatury a přílohy. Rozsah odborné literatury, ze které autorka vycházela je průměrný.

V úvodu autorka věnuje pozornost zdůvodnění volby tématu na úkor metodologického vymezení. Uvádí pouze cíl práce, jehož formulace upřednostňuje zaměření empirického šetření. Anotace práce, předcházející úvodu, byla zřejmě koncipována před zpracováním empirického šetření, protože ani v náznaku se nezmiňuje o dosažených výsledcích. První kapitola se zabývá vietnamskou komunitou v ČR, včetně historického vývoje a kulturně antropologických souvislostí. Je chvályhodné, že čerpala i z literatury etnografického charakteru. Druhá kapitola se zaměřuje na podstatu etnické identity. Třetí kapitola analyzuje problematiku trávení volného času vietnamskými dětmi. Čtvrtá kapitola představuje projekt a prezentaci výsledků empirického šetření. Není jasné, proč autorka z kapitoly vyčlenila diskusi výsledků empirického šetření a neoznačila ji číslem, jako ostatní kapitoly a subkapitoly.

Empirické šetření je fundamentálně uchopeno, nicméně má některé rezervy, které odpovídají dosavadním zkušenostem autorky s vědeckou prací. Kvalitativní výzkum, který zvolila je značně náročný, navíc prozatím neexistuje jednotný názor na jeho realizaci. Autorka zmiňuje jako zdroj i aury Corbinovou a Strausse, ale pak by měla pracovat i kategorií hypotézy, což nečiní. Na druhé straně naprosto oprávněně pracuje s metodou trianglu, čímž získává ucelenější pohled na sledovanou problematiku. Samotné výsledky jsou zajímavé, škoda, že je autorka nekonfrontovala s výzkumy, které prováděli samotní mladiství Vietnamci v rámci SOČ (získali opakovaně jednu z cen). Rezervy empirického šetření spatřuji i v tom, že autorka neformulovala kategorie, na nichž by mohla založit teorii o identitě a volném času vietnamských dětí. Nahrazuje tento krok konfrontací výsledků s literárními zdroji, což samozřejmě není chyba.

V závěru se velmi dobře vyrovnává s cílem práce. Zdůvodňuje, proč byl cíl naplněn. Více pozornosti mohlo být věnováno problémům, které bezpochyby s realizací práce se vyskytly a také určitému výhledu, co dále by bylo zkoumat, v čem by bylo třeba bádát. Na druhé straně přináší i podněty pro společenskou a výchovně vzdělávací praxi. Problematické je přímé spojování diplomové práce s reálnou praxí. Závěrečná práce je především prací kvalifikační. Teprve na jejím základě lze zpracovat výstup, který bude přímo použitelný ve výchovně vzdělávací a společenské praxi.

Po stránce formální a jazykové představuje předložená práce standard i v tom, že chybičky se vloudily, jak bylo ukázáno výše a jak to dokazuje hned úvodní věta práce. I přes uvedené připomínky autorka úrovní zpracování práce prokázala, že si osvojila základy pedagogické akribie a doporučuji proto, aby předložená práce byla přijata jako diplomová.

Při obhajobě, prosím autorku, aby se vyjádřila k uvedeným problémům popsáním v posudku.

Hodnocení: B

V Hradci Králové: 16.12.2020

Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.